

**Rector & Concilium Academiae Rostochiensis e Civibus Academicis Studiosae
Iuventuti Bono Reip[ubli]cae & Eccl[esi]ae Consecratae Deum Propitium,
Conscientias Puras, Animum Compositum, Studia Prospera, Favores Copiosos,
Salutem Omnigenam, a Dno. Jesu PP.**

Rostochii: Kilius, 1656

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn73494344X>

Druck Freier Zugang

RU Progr. 1656 A

1) Rector et Concilium.

2) Matthias Stein.

RECTOR

&

CONCILIIUM
ACADEMIÆ ROSTOCHIENSIS

è

CIVIBUS
ACADEMICIS

STUDIOSÆ JUVENTVTI
BONO REIP.^æ & ECCL^æ CONSECRATÆ
DEUM PROPITIUM,
CONSCIÊNCIAS PURAS,
ANIMUM COMPOSITUM,
STUDIA PROSPERA,
FAVORES COPIOSOS,
SALUTEM OMNIGENAM,

à

DNO. JESU PP.

✽(o)✽

ROSTOCHII, Typis Heredum NICOLAI KILII
Acad. Typog. Anno 1656.

Rave est effatum sapientissimi
SALOMONIS REGIS, Prov. XV.
שׁוֹמֵר אֶת מוֹצָר אָבִיו. Santes
Pagninus vertit Stultus con-
temnet correctionem patris
sui. Bened. Arias Mont. corrigit.
Stultus respuet correctionem
Patris sui. Vulgata editio habet.
Stultus irridet disciplinam
Patris sui. Tigurini, Leo Juda,
Franc. Vatablus ita habent. Stultus respuit castigationem
Patris sui. Seb. Castalio sic exprimit. Stultus patris sui ad-
monitionem respuit. Sebast. Munsterus hoc modo effert regi-
um monitum. Stultus execratur castigationem Patris
sui: Franc. Junius & Tremellius hoc modo. Stultus spernit
eruditionem Patris sui. Conradus Pelicanus ita: Stultus ir-
ridet disciplinam patris sui: & addit. Sicut Pater pius & sa-
piens filios erudit in lege Domini, ut Deum timeant: sic
impius filius est, & stultus, qui pii parentis monita flo-
cipendit, qui disciplinam in moribus non suscipit. Fer-
dinandus Quirinus à Salazar Conchensis Comm. h. l. c.
daicam paraphrasin ita representat. Stultus repro-
batur disciplinam patris sui. Et addit: qui parentis sui correptiones,
monita & adhortationes despiciat, hic equidem
stultescit, hebescit, atq; indies magis ac magis despicitur
quia cum nulla præcepta & documenta vel avidius ar-
pianantur, vel altius animo sedeant, quam paterna, cum
qui despiciat tam salutare eorum correptiones, alienis ad-
hortationibus nunquã obsecuturũ esse, exploratum est.
LXX. interpretes in Egypto ita græcè reddiderunt: ἀφ᾽ οὗ μὴ
ἐκμεῖζεν πατέρα Πατέρα. Brylingius habet: Stultus deridet
disci-

disciplinam patris *al. sublannat. Germanicum meum*
MSc. quod proverbia vocat die gleichsam/ ita exprimit: Der
 Zump verspott die Zere seines Vaters. *51. Lutherus: Der*
 Narr lästert die Zucht seines Vaters. *Joh. Dietenbergius*
Pap. Der Narr verspottet die straffe seines Vaters. Joh.
Piscator Calvin. Ein Narr verwirfft die Züchtigung seines
 Vaters. *Et addit hanc doctrinam. Die Kinder und alle so*
 unter anderer Hand seynd/ sollen sich der Züchtigung ihrer
 Eltern und anderer Obern nit ungebührlich entziehen/ Dann
 wer sich gutwillig unterwirfft/ der wird weise/ überkompt
 die forcht Gottes/ erfrewt seine Eltern und Obern/ und
 auff diese demütige Unterwerffung zur Zucht/ folget alle
 wege und gewißlich ewige und bißweilen auch zeitliche Ehre.
 Wer sich aber als ein verstockter Spötter der Züchtigung
 en weget/ und fleucht die Weisen/ der ist und bleibt ein
 Narr/ verachtet seiner Seelen zeitliches und ewiges Hehl/
 und wird in seinen Sünden sterben. *Belgica ita habet. De*
 Got lastert de cassyende onderwyfinghe ynne Vaters. *Ang-*
lica ita: A foole despiseth his fathers instruction. Est
a. Anglis A foole, Stultus, Morio, uo pōs, ut in Lexico habet Joh.
Bareus Cantabrig. Italica Giovanni Diodati habet: Lo stolto
 sdegna la correptione di suo padre. *Sdegna. h. e. dedignatur*
edignam judicat, quæ attendatur, ut reddit M. Giov.
Stefan. de Monte Merlo delle phrasi Toscani p. 604. Gallica
Genev. ita habet: Le fol mesprise l' instruction de son pere.
Effatum hoc Sapientissimi Regis non attendit discrimina tem-
porum. Non ad antiqui fæderis ceremonias spectat duntaxat,
neccum illis exspiravit. Etiam Novi fæderis augustæ obser-
u. ne coheret, tanquam tale, quod ad moralem legem perti-
n. aq. eterni & immutabilis valoris vigorisq. manet. Non
uni duntaxat Genti propositum est, sed eò usq. se extendit, quo-
q. gentium orbis terrarum propagatio. Non excipit ullos filios.
Non eximit ullos parentes. Quem Deus & natura Parentem,

fecit, ei hanc dignitatem contulit. Quem Deus & natura Filium fecit, ei hanc observationem injunxit. Quacumque quis si-
 ve dignitate polleat, siue opinione abundet, siue imaginatione
 tumeat, si in eo ordine consistat, in qua Parentum filiorumque
 respectus floret, id exequi tenetur. Non poterit effugere, si con-
 suetudines alibi grassantes, si vitia seculi, si libertatem di-
 sputatam, si famam apud corruptos sequiorem attenderit, aut
 jus suum requirentibus parentibus opposuerit. Serviverit Sa-
 cratissima Cesare & Majestati, viderit magnum Hispaniarum
 & Indiarum Regem, adspexerit Christianissimum Galliarum
 Regem, Hetrusco aut Cherusco cælo suum halitum reddiderit,
 parum interest. Si ibi est, ubi parentis ipsi nondum locus datus
 est, aut ibi non esse, aut ea lege ibi esse tenetur, qua filii sunt.
 Proponit a. hoc elogium I. PATREM. Nobis non morantibus liquet,
 arbitrium vocis insignem esse, & includere omnes quotquot si-
 ve nature vinculum, siue superioritatis officium supra alios ex-
 tulit: Hinc Dionysius Carthusianus Comm. b. l. arc. 5. fol. 36. Stul-
 tus, h. e. incorrigibilis, indocilis, & obstinatus in vitiis, irridet
 disciplinam Patris sui, carnalis ac spiritualis. Imò & Dei Pa-
 tris, quia salubrem correctionem ac justam castigationem ab-
 horret ac despicit. Neque adeo superciliose arrogantie, aut men-
 tis mota quenquam arbitramur esse, qui expatrum ordine
 submovendos censuerit Doctores, etiam academicos, quibus &
 Patrum jura & Patrum sedes commissa est. Spiritus s. Pa-
 trum loco habet, quotquot sapientie scientieque luce aliis præ-
 eunt, aut animis moderandis præsunt. Sed sit aliquis adeo ex-
 cors, aut infrunitus, sciat ille, effatum divinum ipsi non cessu-
 rum. Proponit II. Filium. Eum a. in eadem amplitudine accipit. Pro-
 ponit III. Patris auctoritatem. Inviolabilem eam vult esse & perpetuam. Pa-
 ter maneto Pater, inquit sapientissimus Salmon. Auctoritas ejus sacrosancta
 est, divina est, invicta est, irrefragabilis est. Proponit IV. Filiorum debi-
 tum. Filius non debet se absolutum & independentem agnoscere. Secus mi-
 serè hærebit. Libertatem nemo Filius jactat, nisi quam Patri probari posse
 novit. Ineptè in familiam Patris ipsi improbata introducit libertas. Sic
 enim filius

n. filius Pater esset, & imperaret, ibi, ubi ipsi obsequii gloria relicta est. Nec obstat, quod nolit diu in familia esse. Quamdiu enim in ea est, aut Patris locum obtinebit, aut Patris monitum observabit, cum non possit nisi filius esse. Non est obnoxius Pater licentie Filij ex alienæ familie luxuria ortæ. Proponit V. Patris officium. Inter insignia ejus capita est **רס"ב**, correctio, disciplina, castigatio, admonitio, eruditio, *מורה*, eine Buch/ Straff/ Züchtigung/ instruction, correctione, &c. Radix propriè est vincivit, ligavit. Per metaphorum, castigavit, erudit, instituit, punivit, coercuit, corripuit, increpavit, reprehendit verbis aut verberibus, tanquam vinculu aut repagulu observantiæ. Hinc Es. 53. **רס"ב** disciplina pacis nostræ super Messia, id est, castigatio, quæ super nos venire debebat ob peccata nostra. B. Lutherus, die Straffe liget auff ihm/ &c. Itaq, **רס"ב** est, ubi aliqua paternitas est, ubi familia paterna est. Nulla absq, Musar vivere aut bene gubernari potest. Patribus, Musar leges sunt, sive naturales, sive quæcunq, aliæ, quæ in quacunq, societate, in qua superioris & inferioru, regentis & regendi respectus valet, constituuntur. Ad conscientiam enim & potestatem pertinet statuentium, non obtemperantium, leges ejusmodi figere, aut refigere. Et nomen Musar qui non mererentur leges, quæ in Musarum castris constituuntur? Præsertim quæ ab Augustis Academiarum Patronis ita promulgantur, ut ad tabulas perenniter custodiendas relata sint. Licet enim & nuperæ sanctiones, quibus mali mores corriguntur, & juventuti magis ad honestatem & pietatem convenienter vivendi traditur ratio, quia ex splendore fundatæ dignitatæ academicæ suam habent originem, & communibus sapientum arbitriis constant, Musar jure meritoq, summo dicantur, antiqui tamen statuti ideo major est apud probos reverentia, quia magis extra suspicionem asperorum affectuum positum est, & ex summorum antecessorum meritis æstimatur. Patrum ergo cujuscunq, ordinis est, Musar argere, repetere, vindicare, non ab interitu tantum, sed & contentu, qui ad interitum viam sternit. Proponit VI. Filij nexum. Ille erga Patris Musar sacrosanctus esse debet, tum quia Pater præsto est, tum quia in paternâ familia Musar innotescit. Deum opt. max. à quo omnis paternitas, utrumq, tuctur. Non itaq, debet Filius aliquis, quicunq, sit aut quantuscunq, aliàs & extra hunc nexum positus, Musar parentis despicere, respuere, exercrari, calumniari. Rationes undiq, sunt obviæ. Fit autem hoc vel verbis, vel factis, vel etiam scriptis libellisq;. Verbis, quibus liberrimè & asperimè de Musar parentum & sapientum judicatur, quibus minè in

eos eructantur periculose, quibus carpitur ætas, vita, industria statuentium;
 quibus Italia, Gallia, Hispania Germanorum simplicitati & honestati oppo-
 nitur; quibus in societatem contemptus & execrationis trahuntur alij. Fa-
 cto, cum leges resurgunt temeritate filiorum, aut extra parentum potesta-
 tem abripiuntur; cum re ipsa & progressionibus adversus Patrum autorita-
 tem institutis animus perversus & observantia filialis immemor in publico
 exhibetur; cum in privatis conventiculis contra Patres consultatur; cum in
 speciem explicatis precibus unum hoc agitur, ut patrum subvertatur au-
 toritas; cum ab audaculis paucis & parum aliquando ad reipub. decus profu-
 turis, qui cauteriata conscientia agitantur, contra optimos, beneficos,
 celebres parentes agitur. Scriptis & libellis, cum tabulae conscribuntur
 contra Parentum Musar, & ad extrema quæq; respicientibus conditionibus
 contra honestissimæ societatis integritatem salutemq; conjuratur. Imprimis,
 cum famosis deniq; libellis, probroso pudendoq; facinore, agitur. Omni
 ævo sceleratorum & diris omnibus devotendorum nominetales veniebant,
 qui vel in universos, vel in singulos, vel etiam in unum aliquem ex Patrum,
 imò etiam ex privatorum numero sermone aut carmine, sive interdiu, sive
 noctu sparsa, ejaculato, affixa, disseminato, insurgere ausi fuerant. Pro
 omnium gentium consensu, quem in syntagm. jur. univ. l. 38. c. 6. Petr. Gre-
 gor. Tholosanus pluribus deduxit, nos nunc rationibus non indigemus.
 Deniq; proponit VII. divinum de transgressore filio judicium. Filius
 adversatus & execratus Patris Musar, stultus esse dicitur. וְיִשְׂרָאֵל quem
 B. Lutherus vertit, Narr / apud LXX. interpp. est ἀφρων insipiens, h. l.
 & Job. 5. 2. 3. Prov. 10. 22. c. 11. 30. c. 12. 16. 17. c. 14. 1. 3. 9. 16. 31. c.
 16. 22. & c. μωπὸς stultus, Es. 19. 11. ἀνὴρ & amens, Prov. 17. 29. ἀσε-
βης Prov. 10. 8. qui sine recto est, dem es ins Zach regnet. Lutherus
 der ein Narrenmaul hat. ἀσεβής impius, Prov. 1. 7. πρῶτος procax
 Prov. 10. 15. ἀπειρος imperitus, Zach. 11. 15. διεσπέρμενος dispersus
 Es. 35. 8. παρεξήνους insaniens. Os. 9. 8. Vix verbis exauriri potest
 fœditas dicerii, quò prosequitur Spiritus s. Musar parentum, precipue pu-
 blicorum, contemnentes, execrantes. Precipue qui famosis libellis
 contra superiores insurgit, omnibus probis, quæ illo vocabulo
 continentur, subjacet. Probra sequuntur pœne temporales & æternæ. In
 foro conscientia nemo efficaciter à Ministro Dei absolvi potest libelli fa-
 mosi scriptor, nisi vel apud Magistratum, vel apud læsum serio deprecatus.

Ita res ipsa postulat. Quomodo n. seria tua poenitentia habebitur, nisi
 apud eum, quem laesisti, depreceris, & quod detraxisti ei, quantum in Te est,
 restituas. Latè de eo Didac. Covarruvias ad C. peccatum non remittitur,
 Tom. I. op. p. 501. Martin. ab Azpilcueta Navarr. Manual. Conf. cap. 18. n.
 22. & seqq. Paul Layman. Theol Moral. de Justit. & Jure lib. 3. tract. 3.
 part. 2. cap. 3. quod est de detractioe. Joh. à Lugo Cardinal. Tom. I. de Just. &
 Jure disp. 15. tota. Leonb. Less. de J. & J. lib. 2. cap. II. dubit.
 15. & seqq. Vincentius Filiccius in Moral. qq. tract. 40. cap.
 4. & seqq. Plures ex illo cœtu cumulare superfedemus. Quæ
 jure civili de hoc crimine statuuntur, in propatulo sunt. Quilibellum,
 carmen, aut historiam ad alicujus infamiam scripserit, composuerit, edide-
 rit, dolove malo fecerit, quo quid eorum fieret, injuriarum nomine te-
 niatur apud Justinian. de injuriis. fitq; eo nomine reus condemnatus intestabi-
 lis. l. lex Cornelia §. §. si quis librum, & l. quod senatus consultum, eodem
 tit. id est, ob carmen famosum condemnatus, neq; testis esse potest, nec te-
 stamentum condere l. ob carmen 21. de testibus. & l. cum leges & l. Is qui
 §. fin. eod. tit. π. Imo pro qualitate poenarum, quæ debentur criminibus,
 quæ libellus famosus immerenti imponit, autorem ipsum puniendum, latè
 ex fundamentis juris deducit Bened. Carpzov. part. 2. Jurispr. Crim. q. 98.
 Conf. Nemefin Carolinam art. 110. & ad eum notæ G. Remi. Notum autem
 vobis est, Cives Academici honoratissimi dilectissimiq; quid ante octiduum, sum-
 mo mane, in tabula publicandis exercitationibus Academicis dedicata, in ja-
 nuæ Collegii, quod album vocant, & in foribus, quos pice insuper nebulo
 sedavit, excellentissimi cujusdam Concilii nostri membri agglutinatum
 hæserit, quod filius Belial, & tenebrio ex abyssu noctis favore primæ aggluti-
 ni erat. Certè turpissimis sordidissimisque dictis vir integerrimus & opti-
 persunditur, quæ non nisi ab impurissima anima ebullire poterant.
 njectur in innocentissimum caput causa omnium turbatarum, quibus con-
 cussa est Academia. Tanquam illo duce omnes ad asinina, stulta, canina,
 lupina, diabolica consilia compulsi essemus, accusatur. Omnium vestrum
 nomen horrendæ criminationi prætenditur. Per unius latus & nos & vos
 compungimur. Imo tenebrio ad tenebras æternas relegat clarissimum Virum.
 Quis vobis heic animus sit, ex obliquo intelleximus. Reprobatis, damnatis,
 detestamini nebulois facinus. Iuvabit, si is vobis animus est, NO S, ut
 e tenebris sacernum caput extrahere & merito supplicio afficere possimus.
 Planè enim ita de candore & ingenuitate vestra nobis pollicemur. Hac ra-
 tione

sione plenissime vos purgabitur à societate sceleris, & satis abominabimini, quod vos in partes vocaverit. Decet ista vindicta innocentiam vestram. Nos certe non petimus non publicè tenebrionem inclamare, licet Vir egregius, nisi bonum publicum aliud postulasset, silentio rem universam & vindicti Deo committere maluisset. Tu verò, quisquis es, tenebrio, Diaboli fili, Parentum oblite, paternæ disciplinæ calumniator, & Sp. s. iudice STULTE, qui famosis libellis Superiores tuos noctis beneficio aggredi non es veritus, qui per unius latu omnes nequiter accusasti insanie, furoris, turbarum, qui iniquissimo nexu in societatem sceleris innoxios, ut confidimus, rapuisti, qui poculum maledictionis & aeterni exitii Patri ordinis nostri præclarissimo immaniter propinasti, qui, nisi rectissimam mentem, quod nunquam facturus es, exuerit, perpetuam hostilitatem & pericula certissima ei minitatus es, qui deniq; omne improbius & impietatis fastigium insolenter supergressus es, unde Stultorum & in summo gradu insanientium penas in hoc & futuro seculo meritus: RESPICE! patere animam tuam miseram & unguibus vulturis inferi hærentem liberari! Agnosce scelus horrendum. Prodi in lucem, & dic (quod omnes Superiorum violatores dicere decet) *πᾶσι τοῖς ἡμετέροις τοῖς ἐξ ὧν καὶ ἐγώ τῶν ὁσίων ὅς ἐστι*: Luc. 15. 21. Non possunt Te tenebræ occultare. Lucidissimus Dei oculus expositum est scelus tuum. Angeli boni testantur contra te. Legio Diabolorum, quæ te in scelere designando occupato latabatur, contra te seviet. Furor iræ divinæ super verticem capitis tui flammæ vindices ostendit. Non habebis in extremis necessitatibus solatium, nisi veram exhibueris pœnitentiam. Si autem majoris latibulum & tenebras, scelus tuum confiteri nolis, perseverabis mancipium Diaboli, diris omnibus devotus & maledictus eris in quocumq; eandem splendore futurus es, deniq; hauries poculum furoris sempiterni.

JESU Fili Dei degenerem filium illumina! libellorum famosorum cœnis rem præeuntibus pœnitentiæ lacrymis libro vite inscribe! PP Rostoc. Co. Dom. IV. Trinit. qua justitia Pharisæica refutatur A. CHR.

RECTOR

&

CONCILIUM ACADEMIÆ ROSTOCHIENSIS

CIVIBUS ACADEMICIS STUDIOSÆ JUVENTVTI

Salutem & pacem à Domino JESU!

Uta enim adhuc vobis scribimus. Ita *Ad progr. Jul. 1656.*
adhuc vobis precamur. Petiistis &, uti vestrae
& linguae sonuerunt, obseruenter humiliterq; pe-
tiistis pridie Memoriae anniversariae visitationis
MARIAE, pacificae, sanctae & humillimae ma-
tris Domini Salvatoris, ut vestro nomine aliqua
referrentur ad CONCILIUM nostrum, quae
vobis tranquillandis & studiis vestris restituen-
dis commoda visa sunt. Promissum est vobis, fore ut primo quoq;
tempore referrentur. Ardemus enim & nos amore felicitatis vestrae,
quam cupimus esse rectissimam & nullis corruptam motibus. Heri
prolixè desideria vestra apud nos exposita sunt. At enim verò cum &
per se aspera essent postulata vestra, illiq; obseruantiae, quam praefati
estis, parum consonantia; & ipsa fama per urbem sparsa, tantum vos
non postulare, quantum in Concilium relatum est, constanter affir-
maret, CONSULIBUS CIVIBUSQUE suffragantibus; &
B apud

apud nos etiam aliqui essent, qui aliter à quibusdam ex vobis persuasi
fuerant; & deniq; postulata illa vestra nec vobis honorifica fuissent, nec à
nobis nisi cum republ. literatiæ subversione concedi possent, non po-
tuimus deprehendere, quid vobis responsi loco redderemus, licet inte-
gris quatuor horis ei negotio impensis. Visum erat, commodissi-
mum futurum, si compellaremini, ut aliquos ætate, pietate & mo-
destia præcipuos crastina hora IX. CONCILII loco sistatis, qui,
plenius clariusq; à vobis instructi, quid demum à nobis petatis, quod
conciliandis animis exulceratis utile foret, edissererent. Id itaq; nunc
facimus, eoq; sine vos compellamus, ut missitationum & discursu-
tionum & sessionum deniq; finis fiat. Non abhorrebitis, uti spera-
mus, ab illa nostra compellatione, quæ tota eò spectat, ut saluti
vestræ publicæq; consulamus. Adferte autem ea petita, quæ inter-
preterent mentes Deum timentes & honestatis memores. Petite,
quæ parentes decet dare & filios petere. Hunc n. inter nos respectum
adhuc superesse arbitramur maxime. Sinos parentum loco reliqueri-
tis; vos filiorum loco censebimus. Sepulta sine resurrectionis spe
manebunt omnia, quæ hæcenus gesta sunt. Abite modo à consilio-
rum præcipitiis & ad extrema nitentibus. Non patiamini, ut ad alias
Academias emanet, ut in secula eat; fuisse ROSTOCHII aliquot
Studioforum CENTURIAS, qui pro jure aliquo nec publicè proba-
to, nec multum profuturo, contra Magistratus sententiam conspira-
verint, conjurationibus & obtestationibus gravissimis & nunquam
Deo probandis, imò ad tribunal pœnitentiæ feriis lacrymis deploran-
dis, sese ad patrociniū importunissimi hominis, cujus insolentiam
ipsi damnaverunt, invicem obstrinxerint, & maluerint urbe excede-
re, honestissimas discendi vivendiq; condiciones relinquere, abire à
Præceptoribus, quos paulo ante oculis suis chariores habuerunt, ad
quos magno numero indies publicè confluerunt, quorum ipsis Bi-
bliothecæ, colloquia, consilia, beneficia plurima alia patuerunt.
Sint in aliis Academiis, qui clanculum inq; sinum suum applaudant
vestris ausibus; publicè tamen malè audietis, nisi rescripta earum
mentiantur; imò excitabitis magna aliarum Academiarum lumina, ut
vobis malè notatis, sibi caveant, ne eodem & illa modo obstruantur.
Scitis, quæ sint & quantæ nostræ apud illas amicitie. Scitis etiam nos
posse

posse scribere. Intelligitis etiam, ad scribendum nos adactum iri, ni-
sinos & vos una perire velimus. Neq; ad Academias tantum, sed etiam
ad Reges, Principes, Comites, Dominos, Civitates, quibus subestis,
imo etiam ad incunabula vestra, ut ubiq; vobis penitendi tandem oc-
currat occasio, si hic salutaria consilia spernere perrexeritis. Neq; se-
cula, si quæ futura sunt, vestris his conatibus futura sunt propitia.
Solent enim, procul ab affectibus posita, rectius judicare de illis, quæ ab
affectibus profecta fuerunt. Potestis facile ominari, ad quem titu-
lum vos ANNALES relaturi sint, nisi emendatori clausula initia ve-
stra obfignabitis. Itaq; o nostri, redite, & ita exponite consilia ve-
stra, ut vobis consuli possit. Patet vobis AMOR noster, patet
intemeratum de vobis benemerendi studium. Omnem abolebimus
præteritorum memoriam. Ita interpretabimur legem nostram, uti
æquitati & honestati consentiat. Nolumus contemptum vestrum, qui
vos honoratissimos esse volumus. Rigor præcipitur, ut aliquosq;
promoveamus ab optimis institutis prolapsos. Libertatem non cri-
piemus, quam Fridericus Imp. *Aurb. habita. C. Ne Filius pro Patre*
largitus est vobis, qui studiorum causa peregrinamini, qui amore
scienciæ exulatis, modo non sitis *ὡς ἐπιγάλυμμα ἔχοντες τῆς κακίας*
ὡς ἐλευθερίαν, sed utamini ea *ὡς δῶλοισιν*. Petr. 2. 19. Nolite
ut libertas vestra damno sit tot pauperibus, quos cogitis beneficiis re-
nunciare non facile alibi reparabilibus; tot discendi cupidis, quos adi-
gitis bene inepta perniciosè abrumpere; tot modestis & ad omnem
observantiam compositis, quos pertumultum in vestros nexus ab-
ripitis; tot adolescentibus in primitiis studiorum versantibus, quos
evertitis. Et nunc quiritantur & ingemiscunt plurimi, & quiritan-
tibus & ingemiscunt tandem plures. Omnia ista à vobis avertere
poteritis, si moderatis instructos consiliis ad nos miseritis & salutaria
monita admiseritis. Tenemini verò ista admittere, nisi Vindicem Dei
gladium experiri malueritis. Nolite, nolite, o nostri! Illuminet
super vos vulrum suum Lux vera. Perfer. Rostochii, A. O. R. clc lxx LVI.
IV. Jul.

AD LECTOREM
Veteris recti decoriq; amantem.

UTiq; novum videtur quamplurimis, quod paucis abhinc diebus pro restauratione sanctioris & omnibus ordinibus antehac probatae disciplinae promulgavimus. Errare illos, multis documentis ostendere in proclivi esset, si argumentis magis, testimoniisq; quam consuetudinibus, seculi vitio suffultis & praesidio ab audacia sese tutentibus, locus esset. Qui tamen sub Celsissimorum Mecklenburgensium Ducum patrocínio vivimus, merito semper meminimus sapientissimi & omnibus seculis commemorandi Principis DNI VDALRICI, Ducis Megapolensis &c. qui Anno CHR. MDLXXIX. Idib. Maii peculiari programme, quod hic subnectimus, nostro decreto praevit, & idem repetitum voluit anno prius, quam gloriosissimae memoriae Princeps tot virtutibus illustrissimam, tot meritis plenissimam animam caelo redderet, Anno sc. MDCII. die Margaretae. Nec alia mens est Serenissimorum Principum nostrorum DN. ADOLPHI FRIDERICI, & DN. GUSTAVI ADOLPHI, Ducum Meklenburgensium &c. &c. &c. quibus gloriosis majorum vestigiis insistere, praecipua cura est. Sed proponamus Rescriptum, de quo diximus.

DEIGRATIA,
ULDARICUS DVX ME-
GAPOLENSIS, PRINCEPS ANTI-
QUÆ GENTIS HENETÆ, ADMINISTRA-
TOR ET COMES SVERINENSIS, ROSTOCHII
ET STARGARDIÆ DOMINUS,
&c.

CRebra ad nos querele, tam à provincialibus nostris, quam ab aliis fide dignis afferuntur, de mira pseudo-scholasticorum quorundam in Academia nostra Rostochiensis, tumultuantium potius, quam discipulorum ferocia & petulantia, quæ quidem

dem, proh dolor, ita invaluerit, ut quidam eorum neq; leges, neq; magistratus & praeceptores suos jam amplius vereantur, sed barbarico quodam fastu inflati, omnia, qualibet, etiam impune sibi licere arbitrentur. Et hinc factum esse ajunt, ut habitus scholasticus planè in aulicum degeneraverit, cum aliqui cristas capiti imponant: alii gladiis sese alligent: nonnulli vestitu indecoro & insolenti utantur. Cum autem & hac & aliis in partibus infinitum inter aulas & scholas, inter militem & scholasticum discrimen esse deceat: & hac ipsa levitas, multis aliis vitiis & turpitudinibus certissimam occasionem praebeat: nequaquam ea in scholas bene constitutas videtur intromittenda, sed potius maturè, antequam pedem figat, abolenda. Res enim ipsa loquitur, cristatos istos & ensiferos seipso ferè non agnoscere, sed una cum cristis animos quoq; attollere: leges & praeceptores suos ex alto quasi despicere: in cauponis & lustris admodum crebros, in Museis & lectionibus omnino raros, atq; adeo nullos esse: atq; ita patrimonium suum sine fructu hic consumere: suo contagio alios probiores inficere: multoq; tandem, quàm venerant, deteriores & indoctiores ad suos redire. Cum autem Academiam nostram Rostochianam, quam non sine gravissimis impensis hactenus sustinemus & fovemus, officinam potius pietatis, modestiae & obedientiae, quam asylum impudentiae, ferociae, & contumaciae, & hactenus esse voluerimus, & deinceps quoq; esse velimus: ratione officii nostri auxiliares hac in parte Rectori & Concilio Academiae nostrae, manus porrigere, & hanc ipsam in vestitu, & plumis, armisq; ferendis levitatem & contumaciam debuimus & volumus coercere. Omnibus igitur, sine ulla generis, vel conditionis suae exceptione, scholasticis in Academia hac nostra degentibus severissimè mandamus, ut deinceps in tota vestitus ratione honestatis, pudoris & Juramenti sui, Academia nostra & Rectori praestiti, quod omnes cujuscunq; sint status & condi-

ditionis aequè ligat, statutorumq; & legum, quæ omnibus uno ore loquuntur, meminerint, & plumas ensesq; suos è vestigio deponant, neq; amplius, dum in hac nostra Academia degunt, à quoquam eo habitu se conspici patiantur; atq; ita plumarum, & ensium gesticulatione, nunc & in perpetuum Academiae hujus scholasticis interdictum esse sciant. Quod si tamen futuri sint, qui vel re ipsa, vel etiam cavillando, aliq; consilia scolida juventuti suggerendo, eosq; contra præceptores & magistratus, quod sit, instigando, voluntatis & mandati hujus nostri auctoritatem infringere conentur, in eos, ubi reserverimus, ita graviter & serio animadvertemus, ut omnes intelligant, nihil disciplina & honestate Academiae nostræ antiquius, nihil earundem laxatione & ruina molestius & gravius unquam nobis contigisse. Mandamus etiam ei, qui nunc est, Academiae nostræ Rectori, ejusq; in hoc officio successoribus, ut mandatum hoc nostrum, omni exceptione majus, ad perpetuam, rei memoriam, tabulis legum & statutorum suorum ascriptum, bis quotannis, ita cum legibus Academiae, publicè recitari curent, & in ejus violatores severe animadvertant. aut si illi ferociores sint & contumaciores, quamprimum nostrum auxilium implorent: quod cerè illis promptissimum & paratissimum, & contumacibus istis parum honorificum & fructuosum pollicemur futurum. Aut enim secundum factorum qualitatem & circumstantias gravi pecunie summa eos multabimus: aut non solum ex schola, verum etiam ex omnibus ditionibus nostris in perpetuum eosdem excludemus. Ideoq; majoris fidei gratia hoc nostrum serium mandatum, nostra subscriptione, & manu propria, sigilloq; nostro muniri & corroborari volumus. Datum Dobberani. Idibus Maij. Anno salutiferæ incarnationis Redemptoris nostri, Millesimo, quingentesimo, septuagesimo octavo.

Udalricus dux Megapolensis
Manu pr. subscr.

RECTOR ET SENATUS

Academiae Rostochiensis.

S Pontede plumis & gladiis facere debuissent nostri, qui non sunt
ex ordine Principum, horumq; nobili, qui nunc est, aut in hujus
locum succedere possit, aulae comitatu, studiosi, id quod mandatis
diversis facere toties jussi sunt. Sed neq; conscientiae, e veterno quon-
dam evigilaturae, indubitus & intolerabilis metus, neq; Magistratus
Academici sacrosancta autoritas, nec severissimae eaq; creberrimae
nostrae monitiones quicquam haecenus apud quosdam *ἀνυποτάκτους*
efficere potuerunt. Quibus denuo serio mandamus, ut memores,
quo legibus Academiae obstricti sunt, Juramenti, plumas illas Mar-
ciales & gladios e vestigio, sine ulla tergiversatione, sine *κρυσφύγεταις*
deponant; si velint probi esse, ac in arbitrariam Reverendi Concilii,
quam hoc Edicto nostro non parentibus liquidò denunciamus, poenam
non incurrere. Speciosa verba injuriosis in Magistratum factis nec belle
respondent, nec rectè satisfaciunt: quae nec ferre deinceps volumus,
nec impunita esse pati debemus. Ita autem nos comparabimus, ut qui
patientia nostra haecenus satis largiter abusi sunt, intelligant, nobis ni-
hil potius esse, neq; prius, quam ut cum coeteros Jurisdictionis nostrae
nervos pro virili defendamus; tum mandatum, quod Reverendissi-
mus & Illustrissimus Princeps & Dominus, Dominus Uldaricus, Dux
Megapolensis, Princeps Vandalorum, Praesul & Comes Sverinensis,
Dominus terrarum Rostochii & Stargardiae, Cancellarius Academiae
hujus Magnificentissimus, rogavit: cujusq; Exemplum, ne quis quid
excusare possit, pone affixum est, factum rectumq; faciemus, gravi-
tate poenae, tarditatem compensaturi. P.P. sub Sigillo Acad-
emiae, die qui in fastis Margaretae sacer est.

Anno 1602.

ROSTOCHII, Typis Heredum NICOLAI KILII,
Acad. Typog.

qua in nobis habitant, moriamur mundo ejusque
 Jesus maxima cordis nostri voluptas dolore afflic-
 ter (verba sunt Cassiod. super Psalm 50.) tanta afflic-
 illo flente non fletet? quis illo dolente non gement?
 mus jejunio & sobrietati vitae primum studeamus
 enim praesens tempus dicitur Fast-Nachten, quod
 rantia, non vero luxuriei indulgere debeamus. A
 ut cum superfluo Pontificiorum choro quod
 jejunium ad exemplum Christi 40. dies & nocte
 tum probemus, Quod enim ad Christi jejunium
 positum est, illud miraculosum & plane singulari
 prorsus impossibile esse, Christus enim intra 40.
 quam comedit Luc. 4. 1. quis autem in hoc eum
 uspiam legimus, talem a cibis abstinenciam, qua
 tificii, nobis esse mandata; est ergo illud frivo-
 lum, est cultus electitius, quo frustra Deus col-
 facta enim Christi non adstringimur, nisi accedat ma-
 quod saepius dixi, jejunium Christi perpetuae
 rantiae nos admoneat, ne graventur corpora n-
 34. ut ad opera vocationis & pietatis exercitia sit
 gillantiores. Est enim jejunium grande bonum (Verba
 13. in Matth.) Oracionem juvat, mentem purgat, sen-
 Spiritui subicit, cor contritum facit, concupiscentia-
 rum ardores extinguit, castitatis vero lumen accen-
 pore sed & animam jejunemus, nam nil juvat, in qui-
 corpore, si anima innumere malis sit repleta, magnum
 nium est, eodem adficiente, abstinere ab iniquitatibus
 voluptatibus. Absint ergo a nobis, qui Christi
 quae vel speciem Bacchanaliorum supra dictor
 omnestumultus & discursationes, omnes Cla-
 diurni quam nocturni, omniaque, quibus corpe-
 rificemur, signa, tempus enim hoc, verba sunt Au-
 minie celebratur, tempus gemendi est, tempus flendi,
 precandi. Absint omnes computationes, om-
 Dominus jejunat, Ne ergo surgentibus summo m-
 tem sedentur, prorogantibus ad crepusculum usque,
 Inquorum convivis est Cithara ac Nabium, tym-
 opus autem Jehovae non inveniuntur, & factum manum
 Es. 5. 11. Ne valentibus potare vinum & strenuis
 ebriantem v. 22. Dominus dirissimam passio-

the scale towards document

10 09 03 02 01 C7 B7 A7 C8 B8 A8 C9 B9

4.5 5.0 5.6 6.3

11 16 17 18 20 A5 B5 A2 B2 C2 B1 C1

Patch Reference numbers on UTT
Image Engineering Scan Reference Chart TE263 Serial No.